

Een kleine biografie van Francis Van Den Eede

Francis Van Den Eede werd geboren in Sint-Amands aan de Schelde op 20 augustus 1934. Hij was de zoon van vader Wilfried Van Den Eede en van moeder Leontine Heeman.

Zijn ouders zijn getrouwd te Rumst op 13 oktober 1931 voor burgemeester Achiël Swenden en kregen 8 kinderen. Het gezin verhuisde in 1937 - toen Francis 3 jaar oud was - naar Rumst omdat vader Van Den Eede, een zelfstandig aannemer van bouwwerken, dan de opdracht kreeg tot het bouwen van een nieuwe kapel voor de missiezusters. Nadien volgden nog vele andere opdrachten in Rumst en omgeving.

De ouders Van Den Eede – Heeman (foto uit 1973)

Ouderlijk huis aan de Kerkstraat (foto uit 1966)

Vader Wilfried Van Den Eede nam in 1964 als lijsttrekker voor de CVP deel aan de gemeenteraadsverkiezingen en werd toen ook verkozen tot gemeenteraadslid. Hij zetelde in de oppositie tot het einde van de legislatuur in 1970. In die legislatuur (1965-1970) was eerst Petrus Van der Taelen nog burgemeester (tot 1962) en daarna Frans Fonteyn (tot 1973).

Francis ging eerst naar de parochiale kleuterschool (nu Sleutelhof, Schoolstraat) en daarna naar de gemeentelijke lagere school in de Doelhaagstraat (nu Ter Doelhagen). Nadien ging hij 2 jaar op internaat naar het Xaveriuscollege in Borgerhout (Moderne Humaniora) en dan 4 jaar naar het Sint-Romboutscollege te Mechelen. Hij volgde ten slotte gedurende 4 jaar een opleiding in TSM en behaalde daar in 1958 het diploma van technisch ingenieur bouwkunde (later "industriële ingenieur bouwkunde").

OLT F. Van Den Eede in 1958 in de officiersmess in Keulen (2^e van rechts op de foto)

Francis en Yvonne voor het altaar in de Sint-Michielskerk

In 1958-1959 deed Francis gedurende 18 maanden zijn legerdienst bij de Genie, eerst voor de opleiding in Jambes en daarna in Westhofen bij Keulen (Duitsland). Hij werd luitenant en later, na twee kampen, ook kapitein-commandant. Om zijn verdienste werd hem op 20 juli 1973 het Kruis van Ridder in de Kroonorde toegekend.

Francis trouwde te Antwerpen op 28 januari 1961 met Josefa Alida Yvonne Bridts in de mooie neobyzantijnse Sint-Michielskerk aan de Amerikalei in Antwerpen.

Samen hebben zij vier kinderen, Wilfried, Bert, Lucia en An, en verder 6 kleinkinderen, nl. Leen en Veerle, Amber en Vincent, Francis en Rosalena.

Na zijn legerdienst was Francis gedurende 10 jaar zelfstandige in dienst van het bouwbedrijf van zijn vader. Nadien ging hij in loondienst bij de bouwfirma's Roegiers Havenwerken te Burcht en Nederhorst (afdeling Antwerpen). Voor die laatste onderneming was hij projectleider bij de bouw van de VUB te Brussel en het Hyatt Hotel te Brussel. Daarna was hij, tot zijn pensioen, adviseur-expert bij de Antwerpse intercommunale voor energie IMEA.

Van 1969 tot 1996 woonde het gezin Van Den Eede-Bridts aan de Nijverheidsstraat 7. Toen deze woning te groot werd ontwierp Francis zelf een nieuwe thuis in de pas aangelegde straat Lochtveld.

Gezinswoning van de familie Van Den Eede-Bridts (foto uit 1986)

“Tofke van Eede”, een nieuw huis aan het Lochtveld (foto uit 1996)

Familie Van Den Eede-Bridts

Francis overleed op 64-jarige leeftijd te Brussel op 26 oktober 1998. (bijlage 2 en 3) Hij was toen nog gemeenteraadslid en hij stierf tijdens een vergadering van Interregies, een samenwerkingsverband van energie-intercommunales.

Tijdens de afscheidsplechtigheid in de Sint-Pieterskerk op 31 oktober 1998 sprak zijn vriend en collega Eddy Huyghe de afscheidsrede uit. Hij citeerde Francis zelf als volgt: "De weg is lang, maar wees gerust, in gedachten ga ik met u mee, wees maar gerust...". De gemeenteraad kende, op voorstel van schepen Huyghe, aan Francis Van Den Eede postuum de titel van ereburger van de gemeente toe in de vergadering van 26 juni 2001. Het Vlaams Blok en Agalev konden het niet opbrengen om dat voorstel goed te keuren.

Zodra het wettelijk mogelijk werd om een eretitel ook postuum toe te kennen stelde Marc Verschueren in de gemeenteraad van april 2009 voor om aan Francis Van Den Eede de titel van ereburgemeester toe te kennen. De gemeenteraad keurde dat in zitting van 23 april 2009 goed waarbij Vlaams Belang en Open VLD - 3 D zich onthielden. De titel van ereburgemeester werd uiteindelijk aan Francis verleend bij **ministerieel besluit (besluit** van minister M. Keulen, Open VLD, van 17 juni 2009).

Een christendemocraat in hart en nieren

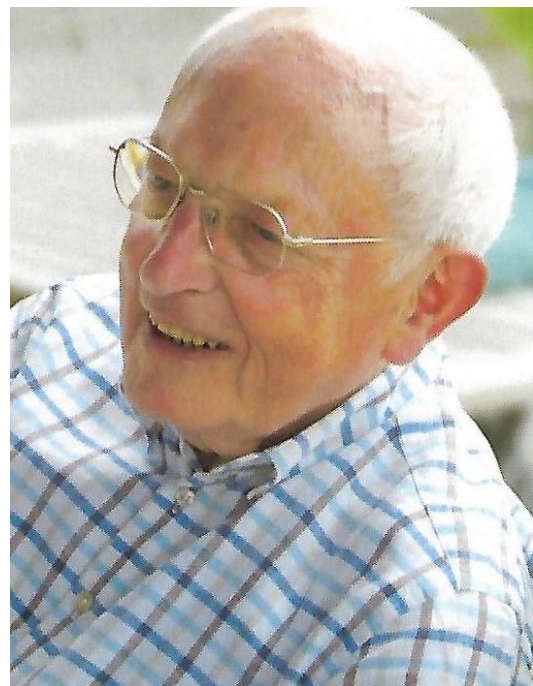

Francis werd geboren in een christendemocratisch nest. Van huis uit was zijn familie katholiek. Hij leefde, minstens vanaf zijn legerdienst, onder het motto “het woord getrouw dat ge onbevreesd moogt spreken”.

Hij was al jong lid van de CVP en volgde op zaterdagmorgen de opleidingen van IPOVO. Hij werkte in die tijd vooral achter de schermen mee en was bij verkiezingen verantwoordelijk voor het “kalken” van CVP-slogans op straat en voor het plakken van verkiezingsaffiches. Ook woonde hij van 1958 tot 1976 - samen met Leo Morel - alle CVP-congressen bij. Aanleiding voor dat intense engagement was de schoolstrijd (1950-1958).

Leo Morel, vóór de fusie CVP-fractieleider in de gemeenteraad van Rumst, spreekt op een bijeenkomst ter ondersteuning van het vrij Katholiek onderwijs; Francis zit vooraan (links op de foto)

Rik Sel werd CVP-secretaris in 1974, hij had meer dan 25 jaar trouwe dienst op de teller

Ook na de fusie was hij een actief participant aan vele CVP-congressen, samen met o.m. CVP-secretaris Rik Sel, Eddy Huyghe en Roger Verlinden. Toen er in mei 1995 parlamentsverkiezingen werden gehouden vroeg de CVP aan Francis om zich kandidaat te stellen. Als trouwe partijsoldaat deed hij dat zonder aarzelen. Hij kreeg toen de achtste plaats toegewezen op de lijst voor de Vlaamse Raad (nu Vlaams

Parlement) en behaalde vanop die (onverkiesbare) plaats een eerbaar resultaat (1.156 stemmen).

Hij werd toen ook gevraagd om te spreken voor de leden van de CVP. Hij zei dan altijd: "Om aan politiek te doen heb je veel inzet nodig. Maar het belangrijkste is dat je de mensen graag **ziet.**"

Francis Van Den Eede in de Parochiale Kring op een vergadering van het partijbestuur van de CVP met links van hem Angèle Nagels, Frank De Vocht en Louis Herremans en rechts Roger Verlinden en Guy De Winter (foto uit 1992)

Eerste stappen in de politiek

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1976 was hij kandidaat voor de CVP. Hij werd met 336 stemmen verkozen tot gemeenteraadslid in de eerste gemeenteraad na de fusie van Rumst, Reet en Terhagen. Hij werd in die gemeenteraad fractieleider voor zijn partij CVP en bleef dat tot in 1986.

In de gemeenteraad kruiste hij regelmatig de degens met de tenoren van de oppositie, in de eerste legislatuur voornamelijk met de fractieleider (en senator) Isidore Egelmeers van de BSP en later ook met Aster Devrieze, fractieleider voor Volksbelangen, en Steven Vollebergh, fractieleider van Vlaams Blok.

In de gemeenteraad was het toen de gewoonte dat de fractieleiders in politieke dossiers het hoogste woord voerden, eerder dan de leden van het college, die dat soms liever niet deden en soms ook aanvaardden dat Francis de politieke dossiers (zeker de dossiers met een bovenlokale dimensie) veel beter beheerste dan de ene of de andere politiek minder geschoolde schepen.

Ten slotte vond Francis het als gemeenteraadslid en later als burgemeester belangrijk om - meest samen met zijn vrouw Yvonne - aanwezig te zijn op grote en kleine bijeenkomsten van de inwoners van de gemeente maar ook om steun te geven aan het verenigingsleven.

*Francis Van Den Eede houdt zijn
nieuwjaarstoespraak voor de CVP-leden in
de zaal Predikherenvelden (foto uit 1996)*

Burgemeester Francis Van Den Eede op het terrein van K. Rumstse SK in februari 1992 voor een benefietmatch ten voordele van MS-Kring De Hoorn, met uiterst links voorzitter Francis Van Campenhout en uiterst rechts Johan Boskamp

Verbroedering, in aanwezigheid van dirigent Wim Van Dessel en van schepenen Eddy Huyghe en Frans De Herdt

Francis als burgemeester

Bij het begin van de tweede bestuursperiode na de fusie (1983-1988) was binnen de CVP afgesproken dat de eerste CVP-burgemeester Frans Bruynseels na 3 jaar afscheid zou nemen om opgevolgd te worden door Francis. Na enige moeilijkheden met de provinciale administratie kon Francis in handen van gouverneur Andries Kinsbergen op 19 februari 1986 de eed afleggen als burgemeester van Rumst.

Op de gemeenteraad van februari 1986 hield Francis zijn eerste speech als burgemeester. In deze toespraak tot de gemeenteraad legde hij 3 klemtonen:

- a) Technologische vernieuwing door invoering van de informatica in de gemeentelijke administratie
- b) De oprichting van VVV-Rupelstreek, een toeristische dienst voor de streek

Francis Van Den Eede tijdens een ontvangst in het Laarkasteel van Reet, geflankeerd (ter linkerzijde) door Yvonne Bridts en door Greet Sas, toen gemeentelijk cultuurambtenaar

- c) Een forse inspanning om de grote werkloosheid in de streek en in de gemeente Rumst aan te pakken.

De eerste ereburgers van de gemeente Rumst, Yvonne Verbeeck en Frans Bruynseels, tussen minister van Staat Leo Tindemans en burgemeester Francis Van Den Eede (foto uit 1993)

Dit waren geen ijdele woorden:

- a) voor het einde van 1988 was de informatica in het gemeentehuis definitief ingeburgerd tot grote tevredenheid van de inwoners die vanaf dan op een meer klantvriendelijke manier - zonder wachttijd en zonder bijkomende verplaatsingen - werden geholpen
- b) in 1986 werden de **vzw-statuten** van de VVV-Rupelstreek (opgesteld door jurist met dienst Eddy Huyghe) in de gemeenteraden van Boom, Hemiksem, Schelle, Niel en Rumst officieel goedgekeurd en in januari 1987 nam de toeristische dienst een vliegende start; deze dienst is inmiddels nog verder uitgebouwd en heeft al indrukwekkende prestaties neergezet
- c) de enorme (jeugd-)werkloosheid in de streek werd eindelijk in de politieke wereld een belangrijk onderwerp van gesprek; de RVA en de VDAB staken meer dan één tandje bij en de VDAB-statistieken toonden voor Rumst in 2017

een werkloosheidscijfer van 4,4 %, ongeveer het laagste cijfer in de provincie Antwerpen.

De officiële ondertekening van de eerste statuten van de VVV Rupelstreek in 1986: (v.l.n.r.) burgemeester Marcel Mees van Schelle, burgemeester Jos Dhondt van Hemiksem, Francis Van Den Eede, burgemeester Jan De Borger van Niel en gemeentesecretaris Eduard Van Boxem van Rumst, die ook secretaris van de vzw werd. Burgemeester Etienne De Groot van de gemeente Boom was verontschuldigd.

Tijdens zijn eerste jaren als burgemeester (1986-1988) leidde Francis een college met Isidoor Van Reeth als eerste schepen, en verder Jef Corremans, Frans De Herdt en Edgar Thys als schepenen voor de CVP. Vierde schepenen was Gaby Verschelden, die als onafhankelijke zetelde nadat ze eerder als gemeenteraadslid verkozen was op de lijst Volksbelangen.

Gaby Verschelden was schepen voor onderwijs en - althans volgens sommige bronnen - geen gemakkelijke partner om mee samen te werken. Zij was politiek een blanco blad, zonder enige ervaring of opleiding in dit domein.

De beslissingen en uitspraken van de schepenen voor onderwijs hebben in die periode (en ook later nog) geleid tot problemen, o.m. botsingen tussen de onderwijsnetten, gebroken beloften in verband met gelijke behandeling en ondersteuning van het vrij onderwijs, personeelsproblemen in het gemeentelijk onderwijs.

Om de toestand enigszins uit te klaren vond CVP-voorzitter Eddy Huyghe (CVP-voorzitter van 1983 tot 1989) het nodig om een open congres over het onderwijs in de gemeente Rumst te houden op vrijdag 14 maart 1986. Daarvoor werd Jan De Groof, een bekend expert in onderwijszaken, aangetrokken als gastspreker. De zaal Parochiale Kring in de Veerstraat zat afgeladen vol. Na afloop zei Jan De Groof aan de voorzitter: "Ik was er mij niet van bewust in welk wespennest ik mij waagde."

Maar Francis kon toen ook uitpakken met enkele opmerkelijke wapenfeiten:

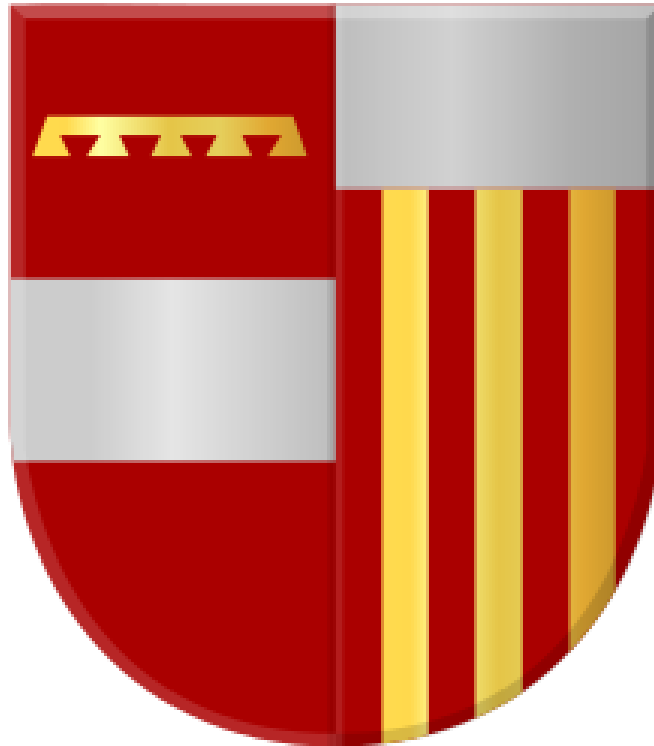
- De opening van een nieuw politiecommissariaat, nu gehuisvest in het vroegere gemeentehuis van Rumst aan de Markt (1987)

- De aanvaarding van een nieuw wapenschild en een nieuwe vlag voor de gemeente Rumst (vastgelegd bij gemeenteraadsbesluit van 25 maart 1987 en bekrachtigd door het ministerieel besluit van 7 juli 1987)
- De bouw van het Kijkdorp (Nijverheidsstraat - Romeins Veld) in 1987-1988.

Het college van burgemeester en schepenen (v.l.n.r. Edgar Thys, Frans De Herdt, politiecommissaris Robert D'Afnay, Francis Van Den Eede, Gaby Verschelden, Isidoor Van Reeth, Jef Corremans, gemeentesecretaris Eduard Van Boxem) luistert naar de toespraak van gouverneur Kinsbergen bij de opening van het politiecommissariaat

Het wapenschild van de gemeente Rumst: "Gedeeld 1. In keel een dwarsbalk van zilver vergezeld in het schildhoofd van een barensteel met vijf hangers van goud 2. In keel drie palen van goud met een schildhoofd van zilver". Het eigenhandig gemaakte origineel van dit nieuwe wapenschild hing bij de familie Van Den Eede in de Nijverheidsstraat en later in het Lochtveld boven de deur van de huiskamer

De nieuwe vlag van de gemeente Rumst, "twee even hoge banen van rood en van geel met een witte broekingsdriehoek"

In 1988 waren er weer gemeenteraadsverkiezingen. De uitslag was niet wat sommigen voorspeld hadden: de CVP behield haar 11 zetels. De SP verloor 2 zetels (van 9 naar 7) terwijl Volksbelangen en Agalev respectievelijk 4 en 1 zetel behaalden. Op zondagavond, luttele uren nadat de uitslag bekend was, sloten de 3 partijen een akkoord om zonder de CVP te besturen. Isidore Egelmeers zou burgemeester worden en na 3 jaar opgevolgd worden door Aster Devrieze. Joos Schroeven werd dan schepen. Een bestuursovereenkomst werd door de drie partijen ondertekend.

Op maandag vroeg de CVP bij monde van voorzitter Eddy Huyghe aan de vertegenwoordigers van Agalev (Luc Jacobs en Joos Schroeven) om een gesprek. Dat werd toegestaan. Aan Agalev werd gevraagd of zij erin geslaagd waren om hun breekpunten, gepubliceerd in de verkiezingscampagne, te realiseren. Zo was het een harde eis van Agalev dat er 1 miljoen BF zou worden ingeschreven in de begroting voor ontwikkelingssamenwerking. In het akkoord was sprake van "1 miljoen voor projecten in het zuiden". Agalev stemde toe om na te vragen of de beide andere partijen hiermee projecten in de arme landen van het zuiden, bijv. in Afrika bedoelden. Toen bleek dat Egelmeers met projecten in het zuiden projecten in het zuiden van de gemeente, dus in Terhagen, bedoelde was het vertrouwen van Agalev dusdanig geschokt dat deze partij de overeenkomst eerst heeft opgeschort en later heeft verbroken.

Na wekenlange onderhandelingen tussen de delegaties van CVP en Agalev kwam er een zeer vernieuwend en vooruitstrevend bestuursakkoord op papier. Dat werd in december 1988 ondertekend. In januari 1989 startte de nieuwe bestuursploeg onder leiding van burgemeester Van Den Eede. Schepenen werden de "anciens" Edgar Thys en Frans De Herdt en nieuwkomers Eddy Huyghe, Joos Schroeven en Louis Herremans.

Het bestuursakkoord voorzag in een aantal punten die voor beide partijen van belang waren, bijv. een harde aanpak van de vreselijke stortproblematiek in de gemeente Rumst. Op dat vlak konden beide partijen, ook Joos Schroeven als schepen voor milieu en Francis Van Den Eede, als burgemeester verantwoordelijk voor veiligheid en reinheid in de gemeente, mekaar probleemloos vinden.

De CVP ging akkoord met de eis van Agalev dat het gemeentebestuur zich sterk zou keren tegen de aanleg van nieuwe wegen. Die eis was vooral van belang voor het verzet tegen de plannen tot doortrekking van de N171 ("de expresweg"). Alle leden van het college en van de gemeenteraadsfractie konden zich daar - minstens in het openbaar - akkoord mee verklaren, maar onder de leden van de partij waren er nogal wat mensen die de aanleg van die weg eerder genegen waren.

Toch is de CVP dit standpunt onverkort en consequent blijven verdedigen tot lang na de eeuwwisseling. (In 2004 tekende Edgar Thys als burgemeester, eerder een hevig tegenstander van de N171, plots en om onverklaarbare redenen een document waarin hij akkoord ging met de bouw van deze nieuwe autoweg.)

Een belangrijk aantal dossiers konden worden afgewerkt.

Voorbeelden zijn:

- definitieve sluiting van het infame OTL-stort aan de Hollebeekstraat
- succesvol verzet tegen de komst van een gipsstort naar Terhagen
- bouw van Hof van Crequi (50 serviceflats met dienstencentrum)
- begin van de restauratie van de H. Maria Magdalenakerk in Reet
- vertrek van milieubelastende bedrijven (bijv. Bruda)
- de aanleg van het Koningin Astridpark in Reet
- de bouw van de sleuf op de A12 ter hoogte van de Pierstraat
- een nieuw statuut voor het gemeentepersoneel
- invoering van gemengd onderwijs in gemeenteschool Eikenlaar
- de bouw van het Abel Fransplein
- heropening van de gerestaureerde Lazaruskapel

Minister voor Leefmilieu Theo Kelchtermans (CVP) op bezoek in het gemeentehuis in 1993; burgemeester Van Den Eede geeft op het plan uitleg bij de stortproblematiek; verder v.l.n.r. schepenen Frans De Herdt, Eddy Huyghe en Edgar Thys

- aanstelling als ereburger van Frans Bruynseels en Yvonne Verbeeck.

Een zeer opvallende realisatie was de bouw in de periode 1987-1990 van het eerste Vlaamse kijkdorp, gelegen aan de Nijverheidsstraat en de nieuwe straat Romeins Veld. Het kijkdorp was een initiatief van Vlaams minister Pol Akkermans.

Die vond in de persoon van burgemeester Francis Van Den Eede een loyale bondgenoot voor de bouw van betaalbare woningen. In totaal bouwden 10 bouwfirma's daar 35 woningen van 22 verschillende types voor een kostprijs van 1.600.000 tot 2.800.000 BF (BTW en bouwgrond niet inbegrepen). Het kijkdorp was vrij te bezichtigen van juni tot november 1990 (bijlage 4). Dit kijkdorp was zo succesvol dat als spin-off in een tweede fase het Abel Fransplein gerealiseerd werd.

In de gemeenteraad van januari 1991 werd duidelijk dat er een breuk ontstaan was tussen 2 groepen binnen de socialistische partij: vier gemeenteraadsleden volgden de autoritaire fractieleider Egelmeers (die geen enkele vorm van inspraak of inzage in de dossiers dulde), terwijl de verkozenen uit de deelgemeente Rumst (Eric Verrept, François Van der Wildt en An Van der Taelen) een aparte fractie vormden onder de naam "SP-Rumst". Deze fractie stemde niet meer systematisch tegen elk

Burgemeester Van Den Eede en gouverneur Kinsbergen horen de uiteenzetting van Charles De Roeck bij de opening van het museum "t Geleeg" aan de na jaar "meer problematisch". Hij zei het zelf zo:

"Schroeven debatteerde in het college dikwijls zeer lang over punten die voor andere leden van het college evident waren. Zo verzette hij zich wekenlang tegen een bouwvergunning voor de bouw van een horecazaak (toen het Begijntje, later het Pleintje, nu Hofke van Reet aan de Begijnenbossen) die gelegen was in de buurt van de Beekvelden. Zelfs als hij zijn akkoord gegeven had voor een beslissing gebeurde het regelmatig dat hij daar de volgende week op terugkwam 'op bevel van het thuisfront'. Zo vroeg hij elk jaar ook bijkomend geld voor openbare werken, bijv. voor de aanleg van fietspaden. Toen ik argumenteerde dat hij minder dan 30 % van het budget voor fietspaden in het lopende jaar gebruikt had gaf hij zijn eis op en keurde het voltallige college het ontwerp van begroting voor het jaar 1993 goed. Groot was dan ook onze verbazing toen hij in de gemeenteraad van 28 oktober 1992 aankondigde dat hij, opnieuw op bevel van het thuisfront ("en dat mag je letterlijk nemen") zou tegenstemmen. De oppositie rook bloed en stemde voltallig tegen waardoor de begroting verworpen werd. Het gevolg was een diepe crisis in het **gemeentebestuur.**"

Na enige mislukte verzoeningspogingen werd de samenwerking met Agalev officieel opgezegd en dit werd via de pers wereldkundig gemaakt. Daarop nam de CVP het initiatief om gesprekken te beginnen met de andere fractieleiders Eric Verrept (SP-Rumst), Isidore Egelmeers (SP Reet-Terhagen) en Aster Devrieze (Volksbelangen). Alleen SP-Rumst kon, vertrekkend vanuit het bestaande bestuursakkoord, concrete voorstellen op tafel leggen. Verrept en zijn medestanders waren bereid om de lopende dossiers af te werken en vroegen - buiten een mandaat als schepen en een plaats als bestuurder in de sociale bouwmaatschappij Boom-Terhagen voor Isidoor Rypens - de toevoeging van enkele accenten, o.m. een kleine subsidie voor de Oudervereniging voor de Moraal. Op die basis werd op 23 januari 1993 een overeenkomst bereikt om de gemeente te besturen met een nieuwe meerderheid van CVP en SP-Rumst.

*Joos Schroeven, Agalev
schepen 1989-1994*

*Eric Verrept, SP-Rumst
gemeenteraadslid 1989-1994*

Joos Schroeven weigerde om zijn schepenzetel in te leveren. Daardoor zou Eric Verrept schepen worden in vervanging van een CVP-schepen die ontslag moest nemen. Louis Herremans was van mening dat hij - als vijfde schepen - die verantwoordelijkheid op zich diende te nemen en het CVP-bestuur keurde dat - zij het met frisse tegenzin - goed.

Maar die plannen werden gedwarsboemd door de invoering van de wet Tobback. Minister van **Binnenlandse Zaken** Louis Tobback (°Leuven 3 mei 1938) verbood de aanstelling van schepenen tenzij zij gesteund werden door minstens de helft van de fractie. De fractie SP-Rumst telde maar 3 van de 7 socialistische verkozenen. Louis Herremans “moest” dus aanblijven en eerst Eric Verrept en later François Van der Wildt (na het ontslag van Eric Verrept uit de gemeenteraad) namen wekelijks deel aan een informeel overleg dat voorafging aan het officiële college (dat keurig maar in een ijzige sfeer doorging in aanwezigheid van schepenen Schroeven en van de gemeentesecretaris).

Het gevolg van deze toestand was dat CVP bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 een zetel verloor en 10 verkozenen naar de gemeenteraad kon sturen. De overige zetels kenden de kiezers toe aan SP (5 zetels, winst van 1 zetel), Volksbelangen (3 zetels en een verlies van 1 zetel), Agalev (2 zetels, winst 1), Vlaams Belang 2 zetels (nieuwe lijst) en VLD 1 zetel (nieuw). Op grond van de eerdere samenwerking kon CVP op relatief korte termijn een volledig akkoord bereiken met de SP. Het gegeven dat dezelfde coalitie kon worden gevormd in de 5 gemeenten van de Rupelstreek was zeker een bijkomend argument voor deze samenwerking.

Francis Van Den Eede werd daarop voorgedragen als burgemeester en voorzitter van zijn derde (en laatste) college. Francy Van der Wildt (SP, senator) werd eerste schepen. Het college bestond verder uit dezelfde CVP-schepenen Edgar Thys, Frans De Herdt, Eddy Huyghe en Louis Herremans. Louis Herremans was eigenlijk geen kandidaat voor een nieuw mandaat maar kon - om allerlei redenen - overtuigd worden “om er nog twee jaar bij te doen”.

Francis had al 20 jaar lang ernstige gezondheidsproblemen gekend. Vanaf 1995 ondervond hij al maar vaker problemen aan zijn hart. Hij diende zich in 1995-1996 meer dan 30 keer gedurende een week te laten vervangen. Schepenen Eddy Huyghe werd telkens (pro deo) belast met de vervanging.

Weer kon het gemeentebestuur in die jaren belangrijke resultaten boeken.

Enkele voorbeelden daarvan zijn:

- de restauratie van de H. Maria Magdalenakerk (deel 1)
- uitbreiding van de dienstverlening, bijv. voor kinderopvang en schoolvervoer
- een nieuwe bib in de Predikherenvelden
- heraanleg van de Antwerpsesteenweg en de Molenstraat (gefaseerd)
- aanleg van de Johannes Van Meirhaeghestraat en de Processieweg
- het voorkomen van een vergunning voor Altrak in Terhagen
- oprichting van een kindergemeenteraad

- uitbreiding van het gemeentelijke politiecurs van 5 naar 15 leden.

Daarbuiten was Francis als burgemeester in zijn ambtsperiode ook nog hoofd van de gemeentelijke politie. In die rol werd hij geconfronteerd met vele zwaarwichtige dossiers en met talloze moeilijke beslissingen, die bijna allemaal te maken hadden met de milieuproblemen die onze gemeente toen kende.

In 1987 sloot Francis Van Den Eede de illegale stortplaats van de asfaltfabriek Bruda aan de Hollebeekstraat. De uitbating van het OTL-gipsstort aan de Hollebeekstraat (1985-1992) leidde tot verschillende langlopende conflicten waar de burgemeester een centrale rol speelde. Ook de inperking van de zware hinder door grondtransporten van het AWW-spaarbekken kwam in 1989 op zijn tafel. Maar burgemeester Van Den Eede verzette zich altijd en systematisch - meest in samenspraak met zijn collega-burgemeesters uit de Rupelstreek - tegen het doorbreken van het stortmoratorium, bijv. in Schelle en in Terhagen.

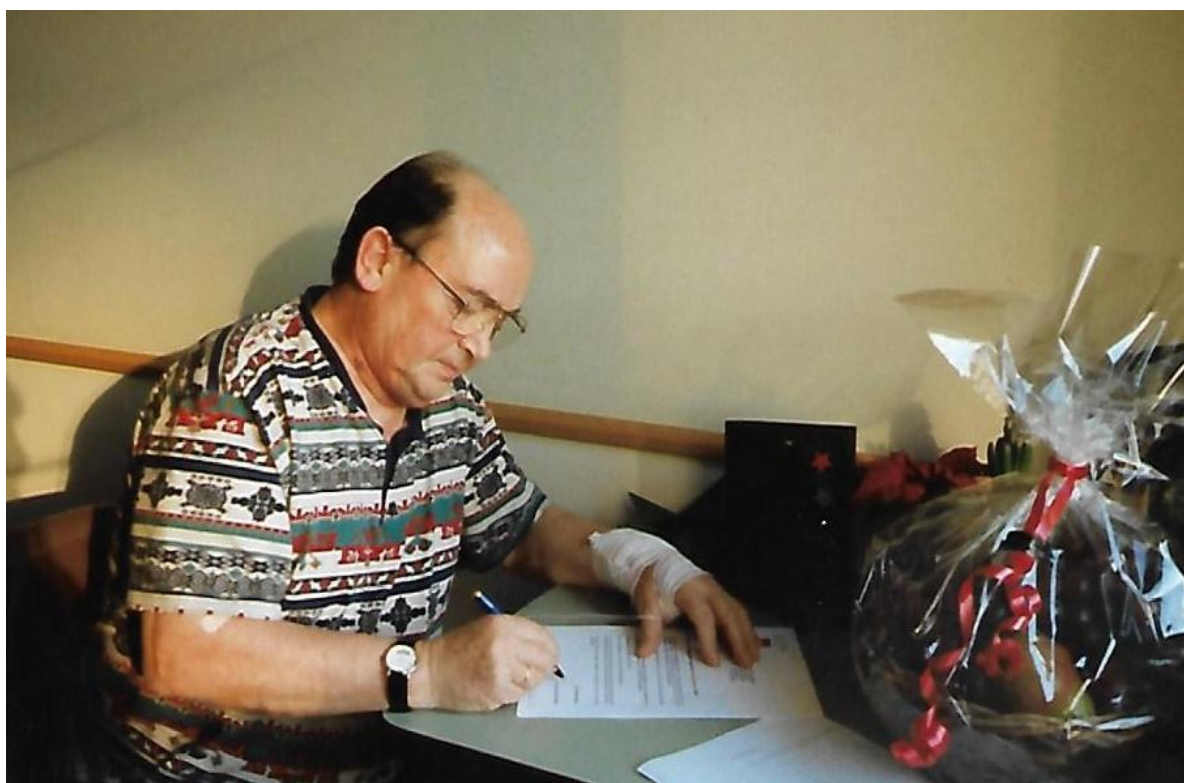
Ten slotte is de burgemeester van Rumst ook nog belast met een groot aantal bevoegdheden: hij ontvangt inkomende post en tekent de uitgaande post, treedt op als ambtenaar van de burgerlijke stand (o.m. bij huwelijken) en bezoekt koppels die een huwelijksjubileum vieren met de koninklijke wensen en een geschenk.

Toen Francis in het najaar van 1996 voor langere tijd in het ziekenhuis diende te worden opgenomen besliste hij om ontslag te nemen als burgemeester. Hij wilde wel

in de gemeenteraad blijven zetelen als gemeenteraadslid. Zijn opvolging, zowel als burgemeester en als raadslid, verliep niet zoals hij het zich had voorgesteld...

Burgemeester Van Den Eede tekent voor de 100e keer het huwelijksregister in het gemeentehuis, bijgestaan door gemeentelijke ambtenaar Renilde Forceville

Het levenswerk van een realist en twee bruggen voor een dromer

---

Francis Van Den Eede droomde altijd al van een veilige en voorspoedige samenleving. Vanuit zijn eigen achtergrond (zijn familie, zijn beroep en zijn levenservaring in de parochie van Sint-Pieter in Rumst) wilde hij graag meebouwen aan een nieuwe gemeente. Hij liet daarvoor graag zijn ietwat bittere ervaringen met de Koningskwestie en de schoolstrijd achter zich. Het maakte van hem wel een realist op het politieke toneel.

Toch had hij soms grote dromen, niet alleen voor zijn kinderen maar ook voor zijn gemeente. Zo lanceerde hij al in 1982 het idee om de aloude maar in 1981 verdwenen (d.w.z. door de hogere overheid afgeschafte) veerpont over de Rupel ("het veer" aan de Veerstraat) te vervangen door een brug voor voetgangers en fietsers. Francis herhaalde dit voorstel bij elke gelegenheid, niet alleen in de gemeente maar ook bij de bevoegde administratie (toen de Diensten van de Zeeschelde) en bij de opeenvolgende ministers voor openbare werken.

Niemand betwistte zijn argumentatie over de voordelen van deze brug (een veilige verplaatsing tussen Rumst, Willebroek en Mechelen voor fietsers en voetgangers, zowel voor toeristen als voor scholieren en voor woon-werkverkeer). Maar de praktische bezwaren en de kostprijs kregen altijd de overhand.

Toen in 1989 Leo Lauriks voorzitter werd kwam dit idee van Francis weer op tafel. Leo Lauriks, burgerlijk ingenieur van opleiding en toen adjunct-directeur-generaal bij het ministerie van openbare werken, zag wel kansen voor dit project. Hij hertekende in samenspraak met zijn collega bij "De Zeeschelde" ingenieur Graré de brug van Francis tot twee bruggen, één over de Nete en één over de Dijle. Er werd overleg op hoog niveau gehouden en na verloop van tijd, na veel tekeningen en nog meer berekeningen werd een draagvlak voor de bruggen gevonden. Het werden uiteindelijk twee blauwe bruggen voor voetgangers en fietsers, met eenvoudige dwarse opritten. De kleur werd bepaald door de dienst Monumenten en Landschappen: "de kleur van de horizon op een zomerse dag" of "tot afschrikking van de vogels die niet van blauw houden".

Provincieraadslid Eddy Huyghe kon het provinciebestuur van Antwerpen, en met name deputés Ludo Helsen en Jos Geuens overtuigen van de mogelijkheden voor de ontwikkeling van het toerisme in de Rupelstreek en de ruime omgeving van de gemeente Rumst. De gemeentebesturen van Willebroek en Rumst gaven enthousiast hun steun aan het project. De stad Mechelen had geen bezwaar... Inmiddels organiseerden de lokale partij Volksbelangen en enkele obscure individuen wel een hetze tegen "burgemeester Van Den Eede en zijn bruggen".

Francis Van Den Eede tekende op 27 december 1996 in het ziekenhuis zijn ontslagbrief

Uiteindelijk gaf minister van Openbare Werken Steve Stevaert einde 1999 groen licht en opdracht tot het opmaken van de plannen na een persoonlijk gesprek met Leo Lauriks, dan directeur-generaal bij het ministerie van Openbare Werken.

Toen op 20 september 2000 de bouwvergunning eindelijk werd afgeleverd was Francis al enkele jaren overleden. Hij heeft dus de bruggen van zijn dromen nooit werkelijkheid zien worden.

Minister Stevaert voorzag - mede op vraag van schepen Francy Van der Wildt (SP-Rumst) - de nodige kredieten zodat de bouw van de bruggen kon worden opgestart in het voorjaar van 2001. De beide bruggen waren afgewerkt in 2001 en werden daarop feestelijk ingewandeld op 22 maart 2002 .

Naast een vertegenwoordiger van minister Stevaert en het gemeentebestuur van Rumst was ook een delegatie van het provinciebestuur en van het gemeentebestuur van Willebroek aanwezig. Burgemeester Bart Somers van Mechelen - die beleefdheidshalve ook was uitgenodigd - voerde een nummertje op hoewel hij voordien op geen enkele wijze tot de realisatie van dit grootse project had bijgedragen.

Later werd door het gemeentebestuur van Rumst op de Netedijk een plakiet in natuursteen aangebracht ter ere van Francis Van Den Eede, initiatiefnemer van de

De Francis Van Den Eede-bruggen over de Dijle en de Nete, die in de volksmond "de blauwe bruggen" genoemd worden

Toen reden er jaarlijks al meer dan 400.000 fietsers over elke brug. En daardoor kreeg het (fiets-)toerisme in onze streek en daarbuiten een ongekennde impuls. Zo kwamen de oorspronkelijke intenties van de burgemeester (de toeristische troeven van onze streek valoriseren) vele jaren later een heel grote stap dichterbij.

Partijen kanten zich tegen bouw bruggen

NB

Rumst 7/4/99

Jef Wijckmans

Niet iedereen is opgezet met de komst van voetgangers- en fietsersbruggen over de Nete en de Dijle aan de monding met de Rupel. De Rumstse partijen Volksbelangen en VLD hebben hun bezwaren in

een dossier gebundeld. Binnenkort overhandigen ze dat dossier aan minister Stevaert.

VLD en Volksbelangen hebben dinsdagavond een bijeenkomst georganiseerd in home Van der Taelen aan de samenvloeiing van de Nete en de Dijle in de Rupel. De partijen wilden hun argumenten tegen de bouw van voetgangers- en fietsersbruggen kenbaar maken. In de loop van de dag

hadden ze op de dijk in Battenbroek spandoeken aangebracht tegen de bouw van de bruggen.

Vooraf het feit dat de polder van Battenbroek sinds 1993 een beschermd landschap is, halen ze aan als argument. "Bovendien telt het argument niet dat de geplande negentig miljoen toch niet uit de gemeentekas komt", aldus André Gielis (Volksbelangen). "Toevoerwegen, op- en afritten zijn wel ten laste van de gemeente. Bovendien wordt blijkbaar geen rekening gehouden met waterremmingswerkzaamheden die moeten beletten dat schepen tegen de brugpeilers varen."

Marc Van Den Bogaert van de bootvereniging Het Veer argumenteerde dat de bevolking nooit vragende partij was voor de bruggen. "Het is ontsproten in de geest van een politicus die er hoop mee te scoren."

De dijkgraaf van Battenbroek, Pieter Van Beersel, geeft zich niet gewonnen. "In ieder geval stappen we naar de Raad van State. Ik weet dat dit niet opschortend werkt, maar juridisch staan we erg sterk. De bruggenhoofden zijn immers op privé-grond gepland. De eigenaars zien het ongecontroleerde dagtoerisme dat de bruggen met zich zullen meebrengen, helemaal niet zitten."

VLD-voorzitter Aloïs Bauwens kondigde aan dat ze hun gezamenlijk protest laten horen op 23 maart wanneer minister Stevaert naar Rumst komt voor de eerste steenlegging van de bruggen.

Vertegenwoordigers van VLD en Volksbelangen, met vooraan rechts de voorzitters Aloïs Bauwens en André Gielis, slaan de handen in elkaar in hun protest tegen de komst van de bruggen over de Nete en de Dijle.

(Foto Eddy Van Ranst)

Hier investeert het Vlaams Gewest
in infrastructuur werken
Bouwheer : afdeling Zeeschelde

Bouwen van voetgangersbruggen over Nete en Dijle
Bedrag der werken : 76 miljoen (incl. BTW)
Vermoedelijke einddatum : April 2002
Voor meer info :
Afdeling Zeeschelde
Copernicuslaan 1 bus 13
2018 Antwerpen - Tel : 03/224.67.11

HK HERBOSCH-KIERE
HAVEN 1558 - 9130 KALLO - Belgie

Werbord van aannemers Herbosch-Kiere

Herdenkingsplaket aan de Netebrug

Een leven na en naast de politiek

Francis engageerde zich van jongs af in het verenigingsleven van zijn dorp. In zijn jeugd was hij lid en voorturner bij de katholieke turnvereniging "Moed en Kracht". Hij was 25 jaar actief in het zangkoor van de Sint-Pietersparochie en lid en donor bij het Rode Kruis.

Van bij de start van de Volksfeesten was hij de verantwoordelijke voor de grote tent. In opvolging van zijn oom Eduard Heeman werd hij voorzitter van het bedevaartcomité. Hij trok zelf 50 keer te voet naar Scherpenheuvel.

En hij was promotor en gastgezin voor Up With People, een zang- en dansgroep van Amerikaanse origine, die 3 keer in Rumst optrad en ook op het gemeentehuis ontvangen werd. Voor al die activiteiten was er veel tijd en energie nodig.

Ten slotte werd hij op latere leeftijd nog lid van de KJSS (de Koninklijke Jonge Sint-Sebastiaan) in Rumst. Handboogschieten is immers een sport voor alle leeftijden, en ook geschikt voor hartpatiënten. Zijn kleinkinderen Francis en Rosalena zijn daar ook vandaag nog actief als boogschutters.

En - voor wie Francis gekend heeft is dat overduidelijk - hij was vóór alles een familiemens, iemand die oprecht bezorgd was voor het welzijn van zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen.

Lena, Colleen en Troels, de drie jonge organisatoren van Up With People, werden in het gemeentehuis ontvangen door burgemeester Francis Van Den Eede en schepen Frans De Herdt

Met Yvonne op bezoek in Londen in september 1997 (toevallig op de dag van de begrafenis van prinses Diana)

Bijlage 1

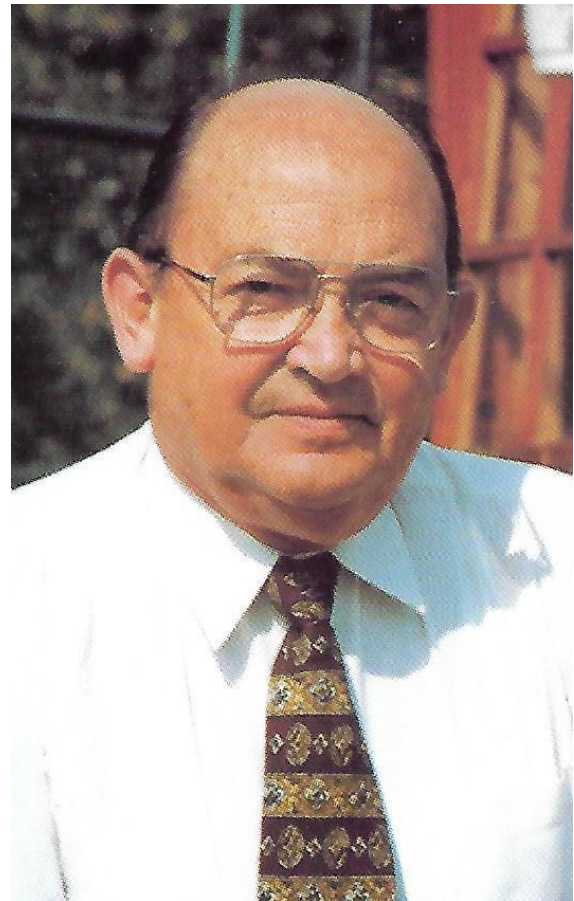
Een tekst waar Yvonne met plezier aan terugdenkt...

*Doe al het goede
dat je kunt,
met de middelen
die je hebt,
op de manier
die je gewoon bent,
op de plaats
waar je staat,
in de tijd
die je gegeven is,
voor de mensen
die je kent,
zolang het je
mogelijk is.*

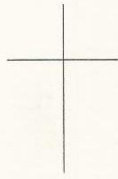
John Wesley 1791

Bijlage 2

*Herinneringsprentje bij het overlijden
van Francis*

Bijlage 3
Overlijdensbericht

"Het woord getrouw
dat ge onbevreesd moogt spreken."

Wij melden u het overlijden van

DE HEER

Francis Van Den Eede

Echtgenoot van Mevrouw Yvonne Bridts

Geboren te Sint-Amands op 20 augustus 1934.
Overleden te Brussel op 26 oktober 1998.

*Gemeenteraadslid.
Ere-burgemeester van de gemeente Rumst.
Ridder in de Kroonorde.
Voorzitter van de bedevaart Rumst-Scherpenheuvel.
Lid van de handboogschietclub KJSS en
van vele andere verenigingen.*

**Wij nodigen u vriendelijk uit op de verrijzenisliturgie die plaats heeft op
ZATERDAG 31 OKTOBER 1998 om 10.00 uur in de Sint-Pieterskerk te
Rumst, gevolgd door de crematie in het crematorium.**

Samenkomst in het uitvaartcentrum Kerkstraat 20 te Rumst vanaf 9.20 uur,
waar tevens gelegenheid tot groeten is op vrijdagavond van 19 tot 20 uur.

De asverspreiding geschiedt in familiekring op de begraafplaats te Rumst.

HEER, GEEF ZIJN ZIEL DE EEUWIGE RUST.

Bloemen noch kransen.

Rouwadres : Lochtveld 1 - 2840 Rumst.

« Vlaanderen bouwt » een droom van Pol Akkermans wordt waar

ZEG 14.9.1990

Van eind 1985 tot halfweg 1987 was Pol Akkermans gemeenschapsminister van huisvesting. Hij deed dat, zoals trouwens alles in zijn leven, met bruisend entoesiasme, veel gezond verstand en een tomeloze inzet. Naast vele andere initiatieven lanceerde Pol Akkermans ook de idee om één of meerdere kijkdorpen in te planten in Vlaanderen. Eén van de dada's van de toenmalige huisvestingsminister was dat de sociale woningbouw eigenlijk « veel te duur » geworden was.

« Het kan allemaal veel goedkoper en het hoeft daarom niet kwalitatief minderwaardig te zijn » proklameerde Pol Akkermans aan iedereen die het wilde horen. Lang niet iedereen was het met hem eens, maar Akkermans zou Akkermans niet zijn geweest als hij zijn gelijk niet absoluut wilde bewijzen.

En gedaan heeft hij het. In Rumst, een toffe gemeente tussen Boom en Antwerpen werd enkele tijd geleden het eerste kijkdorp geopend onder het motto « Vlaanderen bouwt ».

Het was natuurlijk een glunderende ere-senator Pol Akkermans die samen met de CVP-burgemeester van Rumst Van

den Eede gastheer speelde voor zowat iedereen die in Vlaanderen met de huizenbouw iets te maken heeft.

Zeg was ook ter plaatse en kon vaststellen dat er op dat eerste Vlaamse kijkdorp inderdaad voor elk wat wils is. Wie aan bouwen denkt doet er echt goed aan naar het geesteskind van Pol Akkermans te gaan kijken. Hij treft er een enorme waaier van kijkwoningen naar ieders gading en vooral naar ieders beurs. Elke woning beantwoordt aan de normen die gesteld zijn door het WTCB

(Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor de Bouwnijverheid) en dat is inderdaad een waarborg voor kwaliteit. Als ik hierboven schrijf naar ieders beurs dan meen ik perfect wat er staat, want wij zagen in Rumst knappe, afgewerkte woningen die alles inbegrepen, minder kosten dan twee miljoen Belgische frankes.

Geloof je het niet ? Zelf gaan kijken is de boodschap. Wie Rumst wil bereiken doet dat best via de A12 Antwerpen-Boom-Brussel.

Marc Heymans

Oud-minister en ere-senator Pol Akkermans en burgemeester Van den Eede van Rumst zijn geen klein beetje fier op de realisatie van het eerste kijkdorp in Vlaanderen.